

mest værd – oplysning og påvirkning gør vi meget ud af, og så længe vi ikke har nogen konkrete beviser på, at det faktisk foregår, vil vi ikke lave nogen særlov.

(Kort bemærkning).

Jonna Grønver (V):

Jeg vil bare sige, at hvis det her er en særlov, så er alt, hvor der specifikt bliver peget et emne ud, en særlov, og så er der altså særlove mod knallerttyverier, mod biltyverier og mod alt muligt andet, som man kan tage frem på den måde.

Og jeg var med til at arrangere en konference om det her emne på Christiansborg, hvor vi var meget inde på netop lovgivningen, og hvor en herboende somalier var meget indstillet på, at vi skulle lave en lov for det her område. Men der var altså også nogle, der ligesom hr. Holger Graversen fremførte, at vi jo måtte se en lille smule mere nuanceret på de her ting, men hvor den herboende somaliske kvinde så sagde, at hvis det her havde drejet sig om danske børn, havde vi alle vidst, hvad vi skulle gøre, og det står for mig som hovedoverskrift for det her.

Til sidst vil jeg så lige sige, at jeg også har talt med den tidligere norske justitsminister, Anna Holt, dengang hun endnu var justitsminister, og hun sagde: Vi har den lov, og vi bruger den.

Arne Melchior (CD):

Ordet populistisk faldt for lidt siden. Og nu er det jo vanskeligt at opstille en grænse for, hvornår en udtalelse eller et udtryk går hen og bliver mere populistisk end sagligt, men når fru Lene Espersen taler om, at regeringen og de partier, der i øvrigt stemmer imod dette lovforslag, absolut vil have lemlæstede børn på bordet, så er det altså både populistisk og tarveligt, og jeg er ikke spor bange for at sige, at det også er uanstændigt, for det er der ingen i dette hus eller i noget parti der ønsker, og det er groft fornærmende og burde være diskvalificerende at beskyldte nogen for det.

Der kan ikke tages patent på at ville beskytte små piger, og det er sludder at påstå, at det skulle være en forulempning af FN's konvention om børns behandling, hvis man ikke stemmer for dette lovforslag. Så nemt er det altså ikke at få nobelpriser eller gøre sig fortjent til at komme i den syvende himmel: at komme med et signal, som det også kaldes, om noget, der for længst er en given sag, og som jeg er sikker på at ingen i dette land er i tvivl om er noget, der ikke forekommer, og som – hvis det skulle forekom-

me – er forbudt ifølge loven og vil blive straffet derefter.

At man har fremsat dette lovforslag, er derfor mere en demonstration end noget, der beskytter ét eneste pigebarn, og bevares, det skal man have lov til. Men hvad man ikke skal have lov til, er at overfalde dem, der ikke vil følge trop på det trut i hornet, for så at være børnemishandle-re eller for at ønske, at man skal have lov til at mishandle sine børn, for det er ikke rigtigt.

Og jeg taler på et ret fast grundlag, for denne sag var formentlig første gang til behandling i Folketinget for ca. 20 år siden, nemlig i Det Udenrigspolitiske Nævn – det har jeg vist lov til at sige – inden den første kvindekongress, og dér blev det diskuteret, om Danmark skulle rejse denne sag under den pågældende kvindekongress, og på CD's vegne gik jeg dengang ind for, at det både måtte og skulle vi.

Det blev imidlertid ikke afgørelsen, for et flertal fandt, at hvis andre tog sagen op – dvs. repræsentanter for kvindeorganisationer i lande, hvor sådan noget forekommer – så skulle vi kunne stemme sammen med dem, men vi skulle ikke selv tage sagen op.

Sådan blev udgangen på sagen dengang, og jeg nævner det her for at sige, at CD fra første færd har været opmærksom på, at dette er noget, der ikke bør kunne finde sted, og at der er tale om tortur.

Derfor skal vi ikke finde os i beskyldninger om, at det er noget, vi ønsker eller vil være indstillet på skal kunne tillades. Det modsatte er tilfældet.

Alligevel finder vi denne lovgivning mildt sagt overflødig. Vi behøver jo heller ikke stemme om, hvorvidt det er fredag i dag og solen skinner. Det er noget, alle ved, og alle ved også, at denne såkaldte omskæring af pigebørn og af kvinder i det hele taget er forbudt efter gældende dansk lov. Og så vidt vi ved, finder det altså heller ikke sted, og det er en yderligere dokumentation for, at ingen er i tvivl om, hvordan det forholder sig.

Og som en slags fodnote vil jeg komme ind på noget, som jeg har været inde på tidligere, nemlig at jeg mener, at udtrykket omskæring benyttes fejlagtigt og med urette i denne sammenhæng. Det har nemlig ikke en pind at gøre med og ligner ikke på nogen måde den mandlige omskæring, som visse religioner bruger, og som for øvrigt også bekendere af religioner, der ikke har det som en religionsregel, bruger i stor udstrækning. Der er der tale om en omskæring.